

Գևորգ Էմին

Պատուհանիս տակ

Պատուհանիս տակ անձրև է մաղում,
Իսկ ես չե՛մ հուզվում անձրևից արդեն.

Ծիածաննե՛ր են դեմից ծիծաղում,
Բայց չե՛մ հմայում նրանք ինձ արդեն.

Շուտով գուցե և արև՛ը ծագի,
Բայց ես դրանից չե՛մ ուրախանում.

Լի՞ օր է այսօր, տո՞ն, թե՞ կիրակի՝
Մե՛կ է ինձ համար, ես չե՛մ իմանում.

Ու՞մ համար եմ ես այս երգը ... հիմում,
Կա՞ մեկը, որին մա պե՛տք է գալու...

Մեր տան առաջ ճամփա՛ են շինում,
Իսկ ես... տեղ չունե՛մ արդեն գնալու: